

ANDĚL Z TYRŠOVA DOMU

▷ Ludmila Mojžíšová

Její mluva byla originální, nenapodobitelná, při prvním setkání pro leckoho šokující, ale při další návštěvě téměř půvabná. „Kočky mají zadky jako hadry a myslí si, že když jim spravím pérdel, že jim to vydrží. Houby vydrží! Když nemají svaly, je to na nic!“ A kdekomu tykala. „Ukaž, to bude čtyřka žebro, pojď, já ti to srovnám!“ Další z jejích častých výroků zněl: „No jo, ty doktoři... Ty tě zase pěkně zprasili!“ Lékaře totiž neměla v lásce. A opačně, oni – až na pár výjimek – neměli rádi ji. Podstatné však bylo, že za paní Ludmilou Mojžíšovou, rehabilitační sestrou – „rehábkou“, jak ona sama svou profesi s úsměvem nazývala – chodily denně desítky bolestí utrápených lidí pro pomoc.

Ženy i muži nejrůznějších povolání, bezejmenní i slavní. Ti všichni na ni trpělivě čekali, namačkání na rozvrzaných židlích v podkroví Tyršova domu, sídle Fakulty tělesné výchovy a sportu Univerzity Karlovy. Čekali, až na ně přijde řada a budou jejíma rukama zbaveni bolestí i strachu. Zpočátku to byli vrcholoví sportovci, později umělci a také ženy, které dosud marně usilovaly o těhotenství.

